

Der skal tages et gruppebillede i den ene gårdhave på Solgården; men når der skal to hunde med på billedet er det lettere sagt end gjort. Pia Leegaard (th) prøver at få Benjamin til at stå stille. Nora Nørgaard (i midten) og Lene Hørup bakser med Balder ... midt i det hele får Helmer øje på, at der sker noget spændende udenfor. Han vil også med på billedet.

Hunde på plejehjem giver pote

På plejehjemmet Solgården i Hundborg glemmer beboerne rollatoren, når plejehjemmets hunde skal luftes

Af: Irene Brandt

På Solgården i Hundborg er dyrene flyttet ind, og lægen er nu en sjælden gæst på plejehjemmet. Det hele tog fart, da en medarbejders svigermor ikke længere kunne tage sig af sin hund, Balder.

»I det ældrepædagogiske udviklingsprojekt, vi har arbejdet med, (projektet blev omtalt i LEDERFORUM nr. 12/07) valgte vi i min gruppe at arbejde med husdyr som det fælles 3., der skal skabe fællesskab mellem beboere og personale,« fortæller Nora Nørgaard og fortsætter:

»Kort efter måtte min svigermor opgive at passe sin hund. Vi tog den med hjem, og den

»Det kan være svært, når nogle kollegaer måske kan være allergiske over for dyrene. Bliver hun syg, så er det jo vores skyl.«

skulle egentlig have været aflivet; men en dag tog jeg den med på arbejde, og det gik rigtig godt. I julen skulle vi på familiebesøg og kunne ikke have hunden med; men så tilbød mine kollegaer, at Balder kunne komme herop på Solgården, og det viste sig, at Balder sagtens kunne være på Solgården uden Nora.«

Nu bor Balder på den ene af afdelingerne på Solgården, og siden har den anden afdeling

også fået hund, Benjamin. En moskusand, Petra, er selv flyttet ind og en tom stue er blevet til fuglestue og indrettet med en stor voliere med finker, der kan flyve ud og ind gennem et hul i muren. En kat er det også blevet til. Den flyttede ind sammen med sin ejer, og da han døde blev katten adopteret af en anden beboer.

Robotsæler med store brune øjne går for tiden deres sejrs-gang på mange plejehjem. De

får tilmed megen medieomtale; men på Solgården er man ikke i tvivl: rigtige, levende dyr er meget, meget bedre - ikke selvom de skal passes; men fordi de skal passes.

»Anskaffer man sig en robotsæl, slipper man selvfølgelig for svineriet; men det er rodet, der aktiverer beboerne, som med glæde gør rent og tørrer op efter dyrene. Vi vil kun vælge robotter, hvis alt andet er udelukket,« siger Annette Jensen, der er områdeleder på Solgården.

Slap for diskussionen

»Der er ingen tvivl om, at vi kun har så mange dyr på Solgården i dag, fordi vi kunne starte med

Fortsættes side 6

Bente Nielsen og Annette Jensen i fuglestuen.

Hunde på plejehjem ...

Fortsat fra side 4

at have Balder på prøve. Gik det ikke, var han stadig Noras hund. Hvis vi skulle have diskuteret os frem, var vi aldrig blevet enige,« konstaterer Annette Jensen.

Lene Hørup, der er én af de ansatte, der som udgangspunkt var lidt skeptisk, bekræfter, at det kunne være endt i en endeløs diskussion:

»Jeg er ræd for hunde. Så jeg var skrækslagen, da vi fik Balder; men jeg ville nok ikke have sat mig imod, at vi fik ham,« fortæller hun, og Nora Nørgaard supplerer:

»Der gik kun en time, så var hun blevet glad for Balder.«

Nu kommer Lene Hørup forbi Solgården på sine fridage for at gå tur med hunden.

En anden kollega opponerede da den anden afdeling på Solgården også besluttede sig for at få hund. Hun var allergisk over for hundehår og oplevede indflytningen af hunden som arbejdspladsens valg mellem hunden og hende.

»Der opstod et dødvande, hvor vi syntes, det var svært at

blive enige; men til sidst spurgte vi hende, om hun nu også var sikker på, at hun ikke kunne tåle hunde. Det viste sig, at hun havde haft en korthåret hund uden problemer, så derfor besluttede vi at være på udkig efter en korthåret hund,« fortæller Annette Jensen.

Hun sørgede for at gøre arbejdet med integration af hundene på Solgården lettere ved at opfordre personalet til at skrive de gode såvel som de dårlige oplevelser med hundene ned. Et andet tiltag var at gøre pedellen til den person, der har ansvaret for dyrenes trivsel. Så det er én person, der træffer afgørelserne. Personalet og beboerne på Solgården respekterer dette. Og selvom hunde på et plejehjem er i højrisikogruppen for at blive svært overvægtige, er det lykkedes på Solgården at skabe faste rammer omkring fordring af dyrene. De går beg-

»Anskaffer man sig en robotsæl, slipper man selvfølgelig for svineriet; men det er rodet, der aktiverer beboerne, som med glæde gør rent og tørrer op efter dyrene.«

ge til vægtkontrol, og Balder har faktisk tabt sig, efter den blev plejehjemshund.

»Beboerne kan sagtens forstå, at det ikke er at være god ved Balder, at give den godbidder,« siger Nora Nørgaard. Annette Jensen supplerer:

»Men det er vigtigt, at beboerne er aktive i arbejdet med pasningen af hundene - ellers er det jo ikke noget, vi er fælles om. Og det er kun beboerne, der må give hundene hundekiks. Med støtte kan vores beboere sagtens lære at passe både katte og hunde.«

Dyrene kommer af sig selv

Balder, Benjamin og finkerne er blevet anskaffet til Solgården; men dyrene i Thy må have hørt, at Solgården ikke alene er et godt sted at bo for svage, ældre mennesker, for de kommer løbende til. Således er mos-

kusanden Petra flyttet ind i den ene gårdhave på Solgården. Beboerne er glade for anden, som de med glæde tager sig af.

Pia Leegaard fortæller om en kat, som flyttede ind på den beboers terrasse.

Beboeren fodrede katten i det skjulte; men da den fik fire killinger, og der var katte på de andre beboeres terrasser, hvilket irriterede dem, blev personalet på Solgården nødt til at finde en løsning. Katten på terrassen udløste mange samtaler på Solgården om, hvis behov, der skal tilgodeses på plejecentret.

»Er det den kontaktpersonens, som ikke kan lide katte, behov, eller beboeren, som havde fundet en kat han kunne give sin omsorg og følge i dens færden?« fortæller Pia Leegaard og fortsætter:

»Der var ikke stor begejstring blandt flertallet af personalet; men hvis vi ville have beboernes ønsker i højsædet, måtte vi sluge denne kamel. Enden blev, at kontaktpersonen kunne tilbydes at skifte beboer, at katten skulle steriliseres og loppebehandles på borgerens regning, og at den skulle lukkes ind og ud af beboerens terrassedør. Kontaktpersonen valgte at blive ved med at være kontaktperson for beboeren. Det fungerede fint

uden problemer, og vi havde en glad beboer og nogle glade medbeboere, som også holdt øje med katten.»

Da beboeren døde var der lidt panik over, hvad der så skulle ske. Skulle katten aflives? Men i løbet af kort tid kom en beboer og ville overtage katten. Den har så skiftet ejer en gang mere og hygger sig nu på den 3. beboerstue.

»Det kan være svært, når nogle kollegaer måske kan være allergiske over for dyrene. Bliver hun syg, så er det jo vores skyld,« siger Pia Leegaard.

Annette Jensen supplerer:

»I dag kan vi konstatere, at der ikke er noget personale, der er rejst på grund af dyrene. Der er heller ikke nogen, der er sure. Og selv de, der i begyndelsen var imod, at vi skulle have dyr, er i dag glade for, at vi har dem.«

Tryghed

Dyrene giver beboerne tryghed. Selv de, der sidder isoleret uden sprog, oplever et nærvær i samværet med dyrene, som de slet ikke har sammen med mennesker. Derudover skaber dyrene liv og glade dage på afdelingerne, hvor der altid er noget at se på og snakke om, når dyrene er til stede. Beboere, der for længst er holdt op med at tale, begynder at tale igen. Beboere med svær demens husker i månedsvis, hvilken medarbejder, der tidligere tog dem med på tur sammen med en af hundene.

Derudover har det vist sig, at Balder har en 6. sans for beboernes trivsel.

»Balder kan fornemme, når en beboer er dårlig. Den bliver hos dem og ligger på deres stue. Når den igen dukker op i fællesrummet, ved vi, at beboeren er i bedring,« fortæller Bente Nielsen. Hun fortæller også, at personalet i dag har mere fokus på, hvad beboerne kan.

»Vi har flyttet vores fokus 180 grader, og beboerne glemmer også selv deres skavanker,

når de kan rette deres opmærksomhed mod dyrene. Faktisk har vi konstateret, at der nu går længere tid imellem, at vi tilkalder læge til beboerne,« fortæller Bente Nielsen.

For nylig fik seerne i TV Midt-Vests sendeområde syn for sagen, da de i et indslag på kanalen kunne se Emma Mortensen, der bor på Solgården, lade rollator være rollator, mens hun i fuld firspring satte efter Benjamin, der var på afveje i haven.

Et vidunderligt syn, som slet ikke er sjældent på Solgården, hvor beboerne lader rollatoren stå hjemme, når de går tur med hundene.

På et tredje og uventet område har hundene også givet større tryghed:

»For nogle uger siden havde vi en nat indbrud, men hundene skræmte indbrudstyven på flugt. For nattevagterne er hundene derfor også blevet en tryghed,« fortæller Annette Jensen.

»Vi har flyttet vores fokus 180 grader, og beboerne glemmer også selv deres skavanker, når de kan rette deres opmærksomhed mod dyrene. Faktisk har vi konstateret, at der nu går længere tid imellem, at vi tilkalder læge til beboerne.«

Opskrift på god underholdning: en vaskeklud og to hunde.

Dyrene vækker følelser

Pia Leegaard fortæller, at dyrene har vækket beboernes engagement:

»Beboerne viser ikke alene omsorg for hinanden. De viser også omsorg for dyrene. Er der én, der trækker en af hundene i halen, er det sikkert, at en anden beboer irettesætter vedkommende, for de tager ansvar for dyrenes trivsel,« fortæller hun.

Dyrene giver også anledning til 'spil' mellem beboerne, som konkurrerer om dyrenes gunst.

»Dyrene har vækket vores beboeres følelser. De føler jalousi, glæde, vrede, kærlighed, ømhed og alle de andre følelser, der hører med til at være menneske,« fortæller Nora Nørgaard.

Annette siger aldrig 'Nej'

Da interviewet lakker mod enden, begynder personalet at reflektere over deres arbejdsplads. Bente Nielsen fortæller om Solgården, som arbejdspladsen var for tre år siden, inden Annette Jensen blev leder:

»Der var styr på plejen; men vi havde det skidt. I dag har vi det meget bedre, og alt kan lade sig gøre.«

Pia Leegaard supplerer:

»Annette siger aldrig nej. Hun er altid parat til at prøve noget nyt. Virker det ikke, så går vi bare tilbage til det gamle eller prøver noget tredje.«

Vil du vide mere:

www.thisted.dk/institution/Solgaarden

Se indslaget fra TV Midt-Vest:

<http://www.tv2regionerne.dk/reg2005/?forside>

Vælg 19.30-nyhederne den 9. september 2008